

Megjelen minden vasárnap

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.
Egyes szám ára	8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Szombatka Gusztávnál hova a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NÉZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 20 helyre van beosztva. Egy hely ára 90 kr. Kincstár bélyegilleték külön 30 kr. Az előfizetések és hirdetési díjak főtisztelendő Keller Lajos plébanos urhoz küldendők.

NYILTTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr. Bérmentetlen levelek csak ismerkezektől fogadtatnak el. Kéziratok vissza nem adatnak.

Baross Gábor.

Lapunk nem politikai irányu és így a mihez jogunk nincs, azt tenni nem óhajtjuk, nem fogjuk: azaz nem politizálunk.

Rég idők óta gyakran találkozunk azonban egy miniszter nevével, találkozunk mindott, hol szegény hazánk s tekintve lakóinak sorsa forog szóban, természetszerűleg az ő ressortját vévén tekintetbe.

Baross Gábort értjük.

Fiatal ember, soká élhet még, — tartsa meg a Mindenható — sokra viheti, de hisszük, reméljük, hogy sokat is fog még tenni, teremteni.

Tette kész, vasszorgalmu, szigoru, becsületes, körültekintő, mi jót mondhatni emberről, főleg ha miniszter is, elmondhatjuk felőle.

Régi szólás mód „új idők, új emberek“, ámde jelen esetben régi bajokat akar orvosolni egy nem egészen új ember.

Tisza Kálmán kormányelnök választása szerencsésnek mondható, Baross Gáborban oly egyént szerzett a kabinetnek, kit hivatalnokai tisztelve rettegnek, de a ki nem csak rendelkezik, hanem maga is fáradhatatlanul dolgozik!

Minisztereiink egy része hajdan is, most is rendelkezett, dolgozott, ügyködik ámde az eredmény gyakran elmarad, — elmarad pedig az okon, mert hiányzik az erély, sok fogamatba vett munka csonka, mert a nem tervszerűleg kezdett munka célszerűtlennek bizonyulván, abba is marad; másképp áll ez Baross-nál. Ő tervszerűleg

TÁRCZA.

Elemér de Szur kalandjai.

— mese németből. —

Phönícia keleti részén fekszik Szur híres kereskedő város.

E városban előkelő és vagyonos kereskedők laktak, kik a bel-és külfölddel összeköttetésben álltak. A leggazdagabb kereskedőnek, Villaninak Elemér nevű egyetlen fia volt, a ki a legjobb nevelésben részesült, a tudomány minden ágában jártas, de testi gyakorlatban is ügyes férfi volt, mihez a természet nagy mértékben hozzá járult. Legtöbb idejét a hajózásnak szentelte; s miután a mesterségét alaposan megtanulta és gyakorolta, bátorságban és vakmerőségben a vakmerő tengerészeket is felülmúlta. Azon időben egy vad tengeri rablóbanda a nevezett várost rettegésben tartotta; bizonyos időben prédára indult és nem csak pénzt és más értékes tárgyat rabolt, hanem az emberekkel is kegyetlenül bánt, a legiszonytatóbb módon meggyilkolván vagy foglyokul ejtvén őket. A fiatal Elemér erejében és bátorságában bizva, elhatározta, hogy a várost és annak környékét ama rablóbandától megszabadítja, s felkérte atyját, hogy egy erős és célszerű tengeri hajót szerezjen fel részére. Ez készséggel teljesítette reményteljes fiának kérését, s midőn az új száz öl hosszú és ötven öl széles vasból készült és ezüst árboccal ellátott vitorláhajó fel volt

halad, kitűzte a célt melyet el kell érnie, hogy a rendkívüli állapotokon segítsen, a bajokat lehetőleg gyorsan orvosolja és ő kétségtelen célt érend.

Nem szándékunk, föladatunk dicsimnust zengeni Baross-nak, a hirlap olvasó közönség úgy is tudja, hogy Baross ez évi tavaszon meg állotta helyét, a tűz azaz vizpróbán túl van.

Alig mult el az árvízveszély, sőt annak tartama alatt már megtette a kellő intézkedéseket a jövőbeni bajok elhárítására.

Közlekedési intézkedései közvetlen benünket nem érdekel — vasutunk nincs — de van annál több vizügyi bajunk!

A vaskapu kérdésének megoldását taglalni, oly föladat, mely sokkal több szakismeretet igényel, mint a mennyivel rendelkezünk, bár a Tiszaszabályozáshoz sem sokat értünk, mégis tapasztalatból, röpiratokból tudjuk: hogy e mű kezdettől elhibázott, eltévesztett volt!

Évtizedek óta küzd Magyarország a Tisza és mellék folyóinak árja ellen, millió és millió frtot költöttek már el, a baj, veszély, kár, költség mindig fokozódott, a kormány sokat tett főleg az utóbbi években, de mit ér az? semmit.

Nem pedig azért, mert az alapjában elhibázott munkát gyökeresen megváltoztatni egy miniszternek sem volt elég akarat, erélye, nem merte ugyszolván fejlesztését egyik sem bele vágni oly fába, melyből azt egészben kivenni nem hitte, nem reményllette. Toldották, foldoták tehát a régi rossz munkát, milliókat költöttek el

szerelve, utra kelt az ifju és erős Elemér ötven matrózával a nagy tengerre. Nyolc nap mult el a nélkül, hogy a rablók nyomára akadtak volna. Egy napon azonban észrevett a legifjabb matróz egy hozzájuk közeledő vitorláhajót, a mely minél jobban közeledett, annál ijesztőbb vala.

A hajó kinézése elárulta, hogy tengeri rablókat rejt magában; négyszer akkora mint az övéik, sok feltűnően öltözött leyénység hömpölygött rajta. Maga a kormányzó egy magaslalon állva, nagy törökös turbánnal fején, gyémánttal kirakott ezüst páncéllal, kivont karddai jelt adott a kormányosnak, hogy Elemér hajója felé vitorlázzon. Ezt látván Elemér, matrózaival együtt tédre borult Istenhez segedelemért fohászzkodni, azután így szólt legénységéhez: Szálljatok sikra! küzdjete bátran, bizzatok a jó Istenben, a ki jámborságunkat és érzelmeinket ismervén, bizonyára segítségünkre leend. Alig hangzottak el e bátorító és szívhez szóló szavak, midőn a tengeri rablóhajó már egész közel volt hozzájuk és a rablók rájuk rohantak. De Elemér és matrózai hősiesen vívtak, felkoncolták a rablókat a legutolsó emberig, a fővezért pedig megkötözték és élve vitték hajójukra. Ezután átkutatták a zsákmányul ejtett hajót és mindenféle pompás ruhát, gyémántot, gyöngyöt, aranyat, ezüstöt és sok fegyvert találtak benne.

Miután mindezt eltávolították, égő fáklyákat dobtak a kifosztott hajóra, hogy azt végkép megsemmisítsék. Ez már lánggra lobbant, a

nem basztalanul, de mindenesetre nem célszerűen, nem helyesen.

Baross másképp gondolkozik. A körös, tiszamárosi ármentesítő társulattal szemben fekvő öblezet rendezetlen viszonyait őp úgy rendezetté akarja változtatni, mint általában az egész ország vizügyeit rendezni. A föladat nagy, nehéz, a munka herculesi, az akadályok legyőzhetleneknek, elháríthatlannak látszanak — Baross nem riad vissza e körülmények között sem!

Ott volt a legnagyobb veszélyek közepette a pusztító ár színhelyén, ott láttuk a h.-m.-vásárhelyi zsilip catastrophánál ott mindig: ha baj volt; — de a vész elmúltával sem nyugodott és nem nyugszik ma sem a jobb, bizonytalan jövő reményében, hanem megtekintette már a csongrádi töltésvonalat, elment oda, hol baj volt avagy lehet és ma két kitűnő férfi Malina és Bertalan szereznek tapasztalatokat, gyűjtenek adatokat az egész Tisza és mellék folyói mentén mindkét oldalon arra nézve, mi a teendő a jövő bajok elhárítása okán!

Vizeink szabályozása, a régidrága kölcsönök olcsobbá változtatása illetve átváltoztatása és beváltása, körülbelül 150 millió forintba jó! Baross ezen összeget — mint hirlük — már megszerezte illetve biztosította három % kamatra, — 150 éves törlesztésre!

Kell-e ehhez még dicséret? Mi azt hisszük, hogy rövid időn sokat fogunk hallani ez ügyben, talán mi magunk is részt vesszünk a közel jövőben fogamatba veendő

sűrű füst ég felé szállt, midőn Elemér az égő hajó mélyéből egy lélekrázó kiáltást hallott. Bátorsága készteté őt, hogy a lángokon keresztül törjön s megnézze, kitől ered a jajkiáltás. Minden felé kutatott, míg végre egy elrajtett kamarában két láncra kötött asszonyt fedezett fel, kiket félhalva vállára vevén, szerencsésen hajójára vitte, ahol a készletben lévő gyógyszerrel eszméletre térítette. — Miután így az ifju hős a tengeri rablókat legyőzte, egy kis sajkát küldött szülővárosába hirt adván a rémitő haramijahajó vesztéről, valamint a zsákmányul ejtett kincsek — és az elfogott rablóvezérről is. E hir gyorsan el terjedt a városban, s mindenütt nagy örömet és ujjongást okozott. Hálából a városi tanács őt „De Szur“ nemesi melléknévvel ruházta fel. Azután nagy ünnepélyt rendeztek, diadaliveket emeltek és az egész várost kivilágították az ő tiszteletére. Elemér azonban nem élvezhette a kiérdemelt kitüntetések, mert midőn már csaknem haz ért, hirtelen nagy szélvész támadt, a mely hajóját egy ismeretlen tóba terelte, ahol hónapokon át tévelygett. A hosszú bolyongásban a készletben lévő élelmi szerek elfogytak, úgy hogy társaival együtt a legnagyobb nyomornak, sőt éhhalálnak volt kitéve. Kétségbeesésükben csak Istenben való bizalmuk adott nekik reményt, a bizalom, mely őket soha el nem hagyta és a végveszélytől meg is mentette. Tévelygésük közben egy szépen zöldelő szárazföldet pillantottak meg. Elemér nyolc társával elment a szá-

tanácskozásnál és munkánál — akkor többet és bővebben. Addig is szívből kívánjuk:

„Éltesse a Mindenható Baross Gábort!

A szentes-vásárhelyi vasut.

E lap egyik közelebbi számának vezércikke a szentes-vásárhelyi s makói vasut építésének kérdésével foglalkozik s felhívja gróf Bethlen Markus figyelmét, kinek ezen vasut építésének előmunkálatára az engedélye egy évre meghosszabbított, hogy ejtse el a vásárhely-makói vonalrész és vegye komoly munkába a szentes-hódmezővárhelyi vasut kiépítését, mint a mely vonalhoz meg vannak a kellő építési tényezők a Szentes és Vásárhely közé eső érdekelt-ségben.

Az említett cikkben kifejtett azon vélemény, hogy a szentes-vásárhely-makói vasut — ha csak a kormány ki nem építi ezt — az érdekelttség által rövid idő alatt ki nem fog építeni: teljesen osztom; mert e vonalnak felrészére Földeák, Makó és Csanádmegye törvényhatósága a szükséges építési költségeket soha meg nem fogja szavazni.

Egészen másképpen áll azonban a dolog a szentes-vásárhelyi vonalrészre nézve. — Ez a vonal — tekintve Szentes építkezési költségeit — 400 ezer forintnál alig kerül többbe, feltéve azonban, hogy a vonal Mindszentre kitér, ami egy másodrendű vonalnak feltétele és életérdeke is, akkor belekerül e vonal 500 ezer frtba. — Ezt a költséget Szentes, Csongrádvármegye, Szegvár, Mindszent, Derekegyháza és Hódmezővásárhely könnyen elviselhetnék, különösen ha vesszük, hogy ezen, az államra nézve is igen fontos vasut tovább építéséhez a kincstár is hozzájárulna 80—100 ezer

* A „Szentesi Lap“ 31-ik számából vesszük át e cikket, előző cikkeink ez irányban folytatást nyertek.

Szerk.

razföldre megnézni, hogy laknak-e ott is emberek. Midőn a sziget mélyébe behatoltak, egy gyümölcsfákkal telt erdőbe jutottak, hol mindanyian lecsillapították éhségüket.

Mily nagy volt Elemérnek meglepetése, midőn a távolból emberi hang ütötte meg fülét, melyet egyedül ő értett, miután gyermekkorában ezen ismeretlen nyelvet megtanulta.

A hallott hang felé irányítván utját, három díszruhába öltözött férfit pillantott meg, a kik elébe siettek. Elemérnek első kérdése volt az idegenekhez, hogy melyik országban van és nincs-e életük veszélyeztetve. Az egyik így felelt: Nagyon csodálkozom, hogy nincsen tudomástok arról, hogy Armonia országban vagytok, a melyen egy bölcs és igazságos király uralkodik, a ki népe szerencsésjét és jólétét előmozdítani és felkarolni segíti. Ne sajnáljátok tehát, hogy ezen országba tévedtetek!

Menjétek fel oda ama magas hegyre, honnan Armonia nagy és pompás fővárosát meglátjátok, mely egy folyam által van körülvéve. Elemér de Szur egköszönte a felvilágosítást, felment a megjelölt hegyre, honnét igen szép tájkép terült szem elé.

Azután a városra ment, a főtérre érkezvén látta, mint marcangolnak össze egy emberi holtestet a kutyák. Elszörnyedt e borzasztó látvány fölött, s nem nyughatott, míg e szörnyű tett okáról nem értesült. Kérdezősködött, hogy miért nem akadnak egy olyan városban, a mely bölcs törvényei folytán oly híres lenne, olyan emberek, a kik e szerencsétlen embert eltemetnék. Arra azt felelték, hogy ez az ember oly sok adóságot hagyott hátra, hogy míg jószívű

forinttal.

Én nem tudom, hogy gróf Bethlen Markusnak mi célja az általa kért előmunkálati engedéllyel: de az eddigi mozgalmából (Ha mozgalom! volna Szerk.) azt következtetem, hogy az általa megkezdett uton ez a vasut soha ki nem épül. Az igen tisztelt grófra nézve azonban ez az egész vasutépítési ügy egyszerű üzleti kérdés, melyet ő csak az esetre fog és akarat keresztülvinni, ha az üzlet jó, s ha nem jó, akkor ő napi rendre tér az ügy felé; azon érdekelttségre nézve azonban, mely ezen vasut vonal kiépítése által érdekelve van, ez a vasut egy nagy, mondhatni existentialis kérdést képező közgazdasági kérdés, melyet meg kell oldani, s melynek megoldását halogatni bűn.

Én úgy veszem, hogy ezen vasut kiépítésének feladata első sorban Csongrádmegyét terheli; mert ha ez a vonal kiépült, akkor Csongrádmegyére nézve a szentes-szegvár, szegvár-mindszent és szentes-hódmezővásárhelyi országut fentartásának gondja csak másodrendű kérdés; de az esetre feltétlen (?) el lehet ejteni a szentes-szegvár-mindszenti műut építésének ügyét,

Várjuk be tehát egy bizonyos ideig, (De meddig? Szerk.) hogy tesz-e e vonal kiépítése érdekében gróf Bethlen Markus egyebet, minthogy meghosszabbítja előmunkálati engedélyének határidejét, s ha nem tesz, akkor álljon elő Csongrádmegye.

Vegye a dolgot kezébe ő.

S itt megyénk főispánjára várna a szép és háladatos feladat, mely nevét megörökítheti e megye történetében.

Egy megyei képviselő.

Helyi és vegyes hírek.

— Szerb tövis. Megérett a gyümölcs — mely hasznot nem haft — le kell vágni és irtatni. Pallavicini Sándor örgróf uradalmi földjein általában irtják és irtották már hetek óta. — A többi birtokos és bérlő ezzel nem tartozik? Uton-utfélen ott a sok gyom, irtsuk, még

adakozó emberek hátralévő adóságait ki nem fizetik, addig nem temetik el. Ezt hallván, felébredt benne a szánakodás és könyörületesség érzése s az egész városban harsona szóval közhírré tétette, hogy akárkinek e szegény meghalt embertől követelése van, az bizonyítsa be s ő hajlandó mindent kifizetni. A második napon elhozatta a pénzt a hajóról, letörlesztette az egész adósságot s a szerencsétlent tiszteltesen eltemettette. E nemes tett miatt az egész nép, gazdag és szegény, fiatal és öreg nagyra becsülte; s midőn az okos királynak is tudomására jutott az eset, udvarába hívatta Elemért s gróffá nevezte ki. Elemér de Szur megköszönvén e nagy kitüntetést, nem kért többet, mint a vissza utazásra szükséges élelmezést. A mit kért, meg is kapta; visszatért hajójához s tovább indult hazája felé.

Utközben eszébe jutott a megmentett két asszony, a kik távolléte óta jó ápolásban részesültek s már egészen felüdültek.

Midőn termükbe lépett, lábaihoz borultak s hálájukat fejezték ki, hogy saját életét veszélyeztetve mentette meg őket.

Elemér egészen meg volt hatva a két asszony szépsége és kelleme által s felkérte őket, hogy beszéljék el, miképen jutottak a tengeri rablók kezébe, melyik ország lakói és miféle állás — és ranghoz tartoznak. Ők pedig arra azt válaszolták, hogy bocsássa meg, ha ezt most még nem árulhatják el s elégedjék meg jelenleg azon felvilágosítással, hogy egyike köztük Konstancia nevű magas rangú hölgy, a másik pedig Habella nevű komornája.

Ezután elmondták, hogy ők hazájukban

pedig lelkiismeretesen, gyökerestül, nehogy tetemes károkat okozhassanak.

— Szerencsétlenség. Rozsa Demeter Szentes-tanyai lakos 44 éves nős családos — e hó 15-én a délutáni órákban Mojszik-féle tanyára volt menendő, hogy munkássága által valamit keressen. Azonban nem érte el egyik célját sem. Rég idők óta tartó betegeskedése oly hévvel tört ki, hogy a szegény ember az utfélen minden segély nélkül szélhűdés áldozata lett. Schwáb Gyula birtokos cselédjei találták föl a szerencsétlen hulláját, mely rendőrileg boncoltatott. Mután a halálozás Teés-Fábián községek határában történt, járási szolgabíránk és orvosunk tiszte volt eljárni, kik ez alkalomból szomorú és kellemetlen kötelességüket gyorsan teljesítették.

— Föltalált hulla. Lapunk múlt számában említtettük, hogy Pap György 5 éves fia a Tisza hullámai között lelta halálát. A hulla napokon át szorgos keresés dacára sem volt föltalálható, e hó 17-én a gőzhajó gyors haladása által előidézett erős hullámvész felszínre vetette a hullát, melyet a szegény szülők haza szállítván, tisztességesen takarítottak el.

— Fegyveres betyár. Halus Jozsef szegvári lakos bérletén, a kukorica földön fegyverrel ellátott egyént láttak e hó 18-án. A cseléd-ségtől mostanában élelmi szereket loptak és így nagyon valószínű az a föltevés, hogy a tolvaj nem lehet más, mint a kukoricában bolyongó ember, kinek nyomozása legerélyesebben folyik.

— A tiszai fürdő. Évek során át élvezhetük és élvezzük még most is a fürdő előnyeit, kellemeit és pedig elég jutányosan. A tüdőtlajdonos kellő részvét és pártolás hiányán — mint értesülünk — ősszel elbontatja a fürdőházat, még pedig egészen, úgy hogy nem építteti föl többé. — Igaza van! Más városokban és községekben pártolják az ily nemű magánvállalatot, avagy sok pénzbe kerülő az igényeket ki nem elégitő fürdők vannak, nálunk a meglévőt nem pártoljuk, arra meg, hogy százakba kerülő fürdőt építtessünk, kilátás nincs, megtör ténik tehát, hogy a Tisza közvetlen közelében jövőre nem fürödhetünk, ép úgy, mint halat nem

egyszer a tenger partján sétálván, mindketten egy rabló által erőszakkal elragadtattak és a hajóra hurcoltattak. E gonosz rabló a némes Konstancét feleségül akarta venni, ő pedig el-lenszegült s kész volt inkább meghalni, mint sem, hogy egy oly vad rabló neje legyen.

Dühében a rabló mindkettőt egy kis szűk kamrába zárta be s megesküdt, hogy ha Komtance három nap lefolyta után felesége nem leend, a tengerbe fogja dobni. Ugyanazon napon megjelent ön, kit Isten küldött megmentésünkre. Komtance szépsége és kellemes hangja által annyira megtetszett Elemérnek, hogy alig birta vonzódását eltitkolni. Midőn iránta való szeretetét kinyilatkoztatta s arra utalt, hogy a jó Isten őt csak azért küldte megmentésére, mert egyesíteni akarta őket, Komtance közben szólt és mondá: Hallgasson meg Elemér de Szur! Én elfogadom irántam való szeretetét s számíthat viszont szeretetemre; örökre akarok önnek szolgálni, egész életemen át hü szogáloja lenni, — kezemet azonban nem adhatom önnek. Ha az Isten akarja, akkor úgy is az öné lesz. Elemér de Szur megígérte neki, hogy ez ügygyel nem fogja őt többé zaklatni. Elhagyá az asszonyokat és a hajó fedélzetére ment, hogy ezt a vidéket onnét megtekintse és kedvező szél mellett haza felé vitorlázott. Nyolc nap megint elmúlt, mialatt a némes Konstancia szerelmét figyelme és előzékenysége által megnyerte, s nagy fáradozások után végre szülővárosába érkezett.

(Folyt. köv.)

ehetünk, hacsak hogy Szegedről — Csongrádról nem hozzuk, — itt mostanában a szép halat 3 frtjával fizettette meg a bérlő — a kinek annyi pénze nincs, vagy ne egyik halat, avagy ehettek a próhala csakákat! (Haltenyésztési cikkek azonban voltak)!

— **Szemle a töltéseken.** Bertalan Lajos műszaki tanácsos folyó hó 8., 9., 10., 11. és 12-én utazta be a Körös-tisza-marosi ármentesítő társulat gátvonalát Fekete főigazgató, Rupesics György főmérnök és az illető szakasz-tisztviselők kíséretében. Bertalan műszaki tanácsos szemle utjának az a célja, hogy a helyszínén az átelleni társulatok védvonalainak összehasonlításával — tekintetbe véve a folyó irányát és az átmetszések állapotát — szerezzen meggyőződést a társulatok védelmi helyzetéről, a társulati tisztviselők véleményének meghallgatásával adhasson a kormánynak javaslatot az iránt, hogy a kormánynak egyik és másik helyen a meder szabályozással, a társulatoknak pedig töltésérsítés és belebhezés által miként lehet egy oly védelmi helyzetet teremteni, mely az árvíz-katasztrófákat lehetőleg megakadályozza? A kunszentmárton-mindszenti gátszakaszt illetőleg két igen fontos körülmény vonta magára a műszaki tanácsos figyelmét; egyik az alpár-bökényi, a másik a csanyi óriási hullámtér, melyek árvíz idején a védelmet csaknem lehetetlenné teszik. A csanyi öblözet megszűnik, ha a csongrád-csany-percsőrai társulat megalakulásig ez a társulat a maga tervelt vonalát kiépíti, de ennél még sokkal nagyobb a bökény-alpári hullámtér, melyel szemben viharos időben Teéstői egész a Jaksorig a legnagyobb erőfeszítésre van utalva a társulat. Ezen öblözetbe Szentes, Csongrád, Szelevény, Csépa, Sas, Ugh és Alpár rétségei esnek, melyeknek ármentesítésére még soha sem gondolt senki. Bertalan műszaki tanácsos nem tartja lehetetlennek, hogy e nagy vidék rendszeres ármentesítése munkába fog vétetni, hogy az alpári — úgy a szentesi, mint a csongrádi védvonalat egyaránt fenyegető — óriási hullámtér megszüntetessék. Árvédelmi szempontból rendkívül nagy előnye lenne e nagy hullámtér megszüntetésének.

— **Palics néptelensége.** A palicsi fürdőben a folytonos esős időjárás következtében a fürdővendégek létszáma eddig 'nagyon gyér' tekintve, hogy már július közepe van, a szaporodásra alig lehet kilátás, habár Palics tavának gyógyhatású vize, egészséges levegője és szép árnyas parkja több vendéget érdemelne.

— **Műszaki gátszemle.** Bertalan Lajos miniszteri műszaki tanácsos, a sövényházi ármentesítő társulat kiküldött bizottságával együtt a napokban a tápéi kaputól kiindulva megsemmisítette a társulati védműveket, a tápéi zilipet, a töltéseket az alföldi vasutig. Az összes védművek kitűnő karban vannak, az ideai árvíz rongálásai alig hagytak rajta valami nyomot. Ezután a percsőrai régi, már fölhagyott vonal bejárása következett, melynek újból kiépítését tervezi a kormány. A sövényházi társulati töltésnek a homoki magaslatokkal való összekötését ajánlották a társ. kiküldöttek a műszaki tanácsos különös figyelmébe. Délután a Pallavicini uradalom töltéseit járta be Bertalan műszaki tanácsos, Novák József urad. ügyész, Vig urad. mérnök és Marosi Mór árment. társ. biz. tag kíséretében; föl egész Ányásig s Mindszenten hálván, folytatta útját fölfelé.

— **Tudós utazó az Alföldön.** Dr. Mayer Salamon, kormánytanácsos, a bécsi egyetem és a keleti akadémia tanára, hazánknak kiváló barátja hosszabb tartózkodásra ismét Magyarországra érkezett, hogy mult évi itt tartózkodása alkalmával megkezdett tanulmányait folytassa. Ezuttal meg fogja látogatni Szegedet, Temesvárt, Aradot, Debrecent, Nagyváradot, azonkívül elrándul Felső-Magyarországra és ha ideje

engedi, az erdélyi részekbe is. Ez utazásában a büntető jogszolgáltatás és nevezetesen a fogházrendszer körül tapasztaltakat terjedelmesebben műben fogja leírni.

— „Kinek nincsen szeretője, menjen ki a zöld erdőbe“ ezt mondja a nota. Zántó Mária szolgáló leánynak is aligha volt, mert ő is element szerető szerzés céljából nem az erdőbe, hanem egy — muzsikusz cigányhoz. Az a bizonyos cigány szép szavakkal elhitette Zántó Máriával, hogy ő ért a bűbajos mesterséghez és ennek folytán célja eléréséhez fogja segíteni, hogy azonban azt tehesse, szüksége van több tárgyra, nevezetesen: egy hosszú női ingre, egy zsebkendőre és husz krajcár készpénzre. A kívánt tárgyakat megkapta a leányzótól. Az ingre volt állítása szerint legnagyobb szüksége, mert abban kellett volna neki éjfélkor a kereszt uton megjelennie a táltosokkal való találkozás végett, mert ha nem hosszú ingben jelenik meg, a táltosok szét tépik. Faraó ivadéka biztosította (persze csak szavakkal) Zántó Máriát, hogy két vármegye legénye bolondul majd utána és az fogja őt elvenni a kit férjének óhajt; azonban nem lett semmi belőle, mert valahogyan kitudódott ez a historia és vége lett a szép reménynek.

Világfolyása

A császártalálkozás. Berlin, jul. 17. A National Zeitung foglalkozik a császártalálkozással, tekintettel Franciaországra és szemben a párisi kormány gyöngeségével a politikai elővigyázat oly tényének mondja azt, mely alkalmas arra, hogy a franciákat kissé lehűtse. A keletlen mutatózó nyugtalanító szimptomák, a minők Stambulovnak Karavelovhoz való közeledése, vagy az árulóktól környezet Milán királynak gyöngye helyzete — ne zavarják meg azt a megelégedést, melyet a két leg-hatalmasabb uralkodónak megállapodása idéz elő. Ha Bismarck azt látná, hogy Oroszország a Balkán félszigetre nézve oly terveket táplál, melyek szükségkép egy osztrák-magyar orosz háborút vonnának maguk után, akkor bizonyára megtagadná a pétervári kabinetől az erkölcsi támogatást. Az idők jelei békés természetűek.

Pétervár jul. 17. Oroszország közvéleménye annál rokonszenvesebben tekint a császártalálkozás elé, mennél inkább közeledik az, mivel benne a béke főnmaradásának biztosítékát látja. A találkozás ily méltatása azonban nem terjed tovább mint addig, hogy Németország és Oroszország közt megfognak szünni a félreértések és politikai bonyodalmak által előidézett viszályságok, hogy a két állam közt ismét normális helyzet keletkezhesse. Ezt az állapotot pedig az egész világ nemcsak mulhatatlanul szükségesnek, de egyszersmind könnyen valószínűnek is tartja. Könnyen felfogható azonban, hogy tovább sem Németország sem Oroszország sem mehet, mivel a létrehozandó közeledés alapján a nemzeti érdekeknek nem fölládozása. hanem tiszteletben tartása képezi és mindenekfelett mindkét hatalom akciószabadságának megőrzése. Ezért szövetségről szó sem lehet, mivel Oroszország és Ausztria-Magyarország közt az ellentét sokkal szembetűnőbb s Oroszország és Németország nem biztosíthatnának maguknak előnyt anélkül, hogy az előbbi saját tradicionális érdekeit, az utóbbi pedig szövetségese: Ausztria-Magyarország érdekeit fel ne áldozná, azaz ne szakítana az utóbbi két évben követett politikával.

Konstantinápoly, jul. 17. Törökországban nagyon hidegen fogadják a császár-

találkozás tényét. Ezt a hangulatot a Londontól visszatért Withe angol nagykövet ama jelentései idézték elő, melyek szerint Bulgáriára nézve egyelőre semmiféle akció nem várható. Konstantinápolyban csak Zankov hívei vannak más véleményen. Zankov minden alkalmattal hangsúlyozza a pánszláv áramat hatalmát Oroszországban s uttal arra, hogy a hatalmaknak csak bizonyos határig sikerülhet Oroszországot visszatartani.

Vidéki hírek.

— **A szabadkai negyedmiliós rablás.** A két év előtt Szabadkán történt negyedmiliós rablás nyomozása körül a napokon fordulat állt be.

1886. október 29-én éjjel történt, hogy Geiger Adolf szabadkai gazdag polgárt kirabolták, pénzes szekrényét, melyben 270,000 frt volt, elvitték. A ház, hol a rablás történt, a piac közepén, a város legszebb helyén feküdt, s a tolvajok egy másik utcában fekvő ház tetejéről bocsátkoztak le Geiger udvarába. Az udvaron két kocsis fekiült, ezeknek kezeit összekötötték és szájukat betömtek. Az udvarból az istállóba mentek és itt fekvő két kocsissal is hasonlóan bántak el. Azután alkulesok segítségével kinyitották az irodahelyiség ajtaját s a Wertheimsekre nyit löcsök segítségével a szinből kihuzott kocsira helyezték. A nagy kaput szintén alkulesokkal nyitották ki. A kocsiba befogták az istállóból kivezetett lovakat és elhajtottak, ezenfelül még oly elővigyázattal éltek, hogy a kocsik kerekeire kaucsuklemez huztak, nehogy zajt üssenek.

A rablást, melynek egy órákor kellett történni, mikor az ifjabb Geiger neje hallott is valami zajt, csak hajnalban vették észre, mikor az ispán az irodahelyiségben akart menni s annak ajtaját nyitva találta.

Hever Géza főkapitány nagy apparátussal indította meg a vizsgálatot, hogy a rablók nyomára akadjon. Ugyanakkor Werle lakatos jelentette, hogy alkulesai elvesztek. Ezen kulcsok voltak bizonyára azok, melyekkel az ajtót és kaput kinyitották.

Vasárnap reggel egy kovács legény, ki a bajai szőlők felől jött, azon följelentést tette, hogy az uton feltört kasszát látott, melyben egy csomó iromány van. A rendőrség azonnal a helyszínre ment, hol az üres pénzes szekrényt meg is találták. Az irományok, váltók részvények és betéti-jegyek közül, melyek 150,000 frtot képviseltek, mi sem hiányzott. Az iratok között 650 frt készpénz is találtak.

Ambiciózus rendőrök nagy buzgalommal fogtak akkor a tettesek kipuhatólásához s a fővárosból maga Splényi b. detektívőnök is lement, miután az a gyanu merült fel, hogy fővárosi betörők követték el a rablást valamelyik szabadkai ember vezetése alatt. A helyszíni tájékozottság legalább alapos gyanut szolgáltatott erre.

Mint minden ilyen nagyobb esetről, akkor s elfogtak sok ártatlanul gyanusítottat. Először a kocsisokat csukták el, majd valami lakost s vele együtt egy intelligens fiatal embert, de a végeredmény csak ártatlanságának kiderülése és szabadon bocsátása volt.

Egy ideig még beszéltek ez eseményről, tárgyalták a részleteket s aztán napirendre tértek felette. A rendőrségnél és a törvényszéknél hivatalból tovább érdeklődtek az ügy iránt, de mikor a leutazott detektívek minden fáradozása hiába valónak bizonyult, akkor félretették az aktákat, melyek egész mostanig heverték feledésbe merülve.

E napokban azonban levélbeli jelentés érkezett a budapesti rendőrséghez két ember felől, kik állítólag részesek lettek volna a rablás elkövetésében. Ennek nyomán újra megindították a vizsgálatot s a két embert felügyelet alá helyezték. A nyomozat során annyi adat merült

föl ellenök, hogy kétségtelennek látszik, miként a negyedmillió rablásban tényleges részt vettek s ennek alapján elfogatásuk a legközelebbi napokban várható.

Csongrádvármegye szabályrendelete

Horgos, Kistelek és Mindszent községekben hetivásárokon, az idegen iparosok készítményeinek árulhatása tárgyában.

1. §. Horgos, Kistelek és Mindszent községekben ipar-készítményeket hetivásárokon a nem helyben lakó következő iparosok vannak jogositva forgalomba hozni és eladni, u. m.: aranyozó, bőröndös, cukrász, esztergályos, fazekas, fésűs, gombkötő és paszományos, hangszerkészítő, kárpitos, kefekötő, kelmefestő, keztyűs, kocsigyártó, kosárfonó, könyvkötő, mézeskalácsos, nyerges, szijgyártó, puskaműves, rézöntő, tájték- és pipafaragó és timár.

Csongrádvármegye törvényhatósági bizottságának Szentesen, 1887-ik évi október hó 19-én és folytatva tartott rendes közgyűléséből.

Csongrádvármegye közönsége nevében:
Stammer Sándor.
alispán.

16,605.

IV. a. szám

A 2. §. törlésével jóváhagyom.

Budapest, 1888. évi március hó 31-én.

A miniszter helyett:
Matlekovics.

Ezen kormányilag jóváhagyott szabályrendelet Csongrádvármegye közgyűlésében mai napon kihirdettetett.

Kelt Szentesen, 1888. május 24.

Tóth János,
m. főjegyző.

T a n ü g y.

Beiratás a budapesti állami középiskolába.

A jövő tanévre az állami középiskola építészeti szakosztályába 15, a gépészetibe 20, a vegyészetibe 8, a fémvasipariba 6, a faipari szakosztályba 8 tanuló vétetik fel.

Rendes tanulók gyanánt beiratkozhatnak:

a) azok, kik az iparos tanulók számára szervezett három évi tanfolyamot bevégezték s legalább is jó osztályzatu bizonyítványuk van.
b) azok, akik a polgári iskola, gimnázium vagy reáliskola négy alsó osztályából jó osztályzatu bizonyítvánvt nyertek.

c) iparos segédek és mindazok, kik az a) vagy b) pontban kivánt készütségüket felvételi vizsgálat után bizonyítják.

Általában megkívánatik, hogy a belépni kívánó növendék az általa választott szakcsoportbeli iparágban már előre gyakorlatot szerzett s legalább is azon két havi nyári szünidő alatt, amely után a középiskolába akar lépni a gyakorlatban foglalkozott legyen.

A belépni kívánó tanulók megyei, városi vagy körorvos hivatalos bizonyítványával tartoznak igazolni, hogy ép és egészséges testalkatúak.

Bővebb felvilágosítással készségesen szolgál az igazgatóság (VIII. Sándortér 4. szám).

Vasutimenetrend.

H.-M.-Vásárhelyről—Szeged felé: 6 óra reggel, 5 óra 28 p. este

H.-M.-Vásárhelyről—Nagy-Várad felé délelőtt 10 óra 24 perckor, délután 6 óra 10 perckor.

Kistelekről—Budapestre: személyvonat éjjel után 2 óraker, délután 3 óraker omnibus-vonat reggel 6 óraker.

Kistelekről—Szegedre: személyvonat, déli 12 óraker, éjjel 12 óraker, omnibus vonat délután 6 óraker.

Szentesről—Budapestre. Indul 5 óra 36 perc reggel, 11 óra 2 perckor d. e.

Szolnokról—Szentesre. Indul 3 óra 47 perc reggel, 11 óra 11 perc d. e.

Szentesre érkezik 8 óra 16 perc d. e. 3 óra 47 perc d. u.

Gőzhajózási menetrend.

Mindszentről Szolnokra vasárnap és szerdán d. e. 8 óra előtt nem.

Szentesről Mindszentre kedden és szombaton 11 óra előtt nem.

Felelős szerkesztők:

KELLER LAJOS és SZOBOTKA GUSZTÁV

Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

39/888. kgy. sz.

Árverési és árlejtési hirdetmény.

Csongrád vármegyébe kebelezett Csany község képviselő testületének folyó évi július hó 7-én 39. sz. alatt hozott határozata értelmében közhírré tétetik, miszerint Csany község tulajdonát képező bor, sör, pálinka, liquer, rozsli mérhetési jog az ujonnan épített nagyvendéglői épülettel, ugy szintén a tiszai halászati jog, valamint a vadászati jog, nemkülönb a nagyryomási $3\frac{27}{1000}$ hold és $5\frac{135}{1000}$ hold szántóföld 1889. év január 1-ső napjától 6 egymásután következő évre vagyis 1894. évi december hó 31-ik napjáig, —

Továbbá ugyancsak a község tulajdonát képező ugynevezett régi községházában lévő lakház és bolthelyiség, valamint a mézárshék helyiség, ugy szintén a piachelypénzszedési jog és az iskola épületben lévő bolthelyiség, végre a zsigerhádi 15 cat. hold semlyék egy évre vagyis 1889. január első napjától 1889. évi december 31-ik napjáig **nyilvános árverésen** a legtöbbet ígérőnek egyenkint haszonbérbe fog kiadatni.

Ugyanez alkalommal Csany községben teljesítendő elfogatozás 3 évre, (1000 frt kikiáltási ár évenként) a nagykorcsma épületen eszközlendő átalakítási munkálatok, (építő és asztalos munkák 1193 frt 90 kr. kikiáltási ár) a községi iskola épületen eszközlendő átalakítási munkálat, (építő és asztalos munka 500 frt kikiáltási ár) **nyilvános árlejtés útján** vállalkozóknak fognak kiadatni.

Az árverés és árlejtés 1888-ik évi augusztus hó 12-ik napján délelőtt 9 óraker Csany község közházának tanácstermében veszi kezdetét s folytatattik a felsorolt sorrendben annak bevégeztéig.

Az árverési feltételek, az árlejtésre vonatkozó költségelirányzat és tervrajz Csany község jegyzői hivatalában a hivatalos órák alatt megtekinthetők, ugyanott az elősoroltakra vonatkozólag bármily irányu felvilágosítás készségesen adatik.

Kelt Csanyon, 1888. évi július hó 8-án.

Pap Ödön,

jegyző.

Somodi János,

bíró.